

Luftfartsstyrelsens föreskrifter om flygning med segelflygplan och motorsegelflygplan;

beslutade den 11 maj 2007.

Luftfartsstyrelsen föreskriver med stöd av 18, 50, 84, 92 och 133 §§ luftfartsförordningen (1986:171) följande.

Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter skall tillämpas vid segelflygverksamhet inom Sverige. Vid flygning utomlands skall bestämmelserna iakttas om inte annat gäller enligt denna stats bestämmelser.

I segelflygverksamhet innefattas flygning med såväl segelflygplan som motorsegelflygplan.

Definitioner och förkortningar

2 § I dessa föreskrifter avses med

<i>AIP:</i>	(Aeronautical Information Publication) publikation som ges ut av en stat eller på uppdrag av en stat och som innehåller varaktig information av betydelse för luftfarten
<i>flyghandbok:</i>	en handbok som innehåller begränsningar, inom vilka ett luftfartyg är att anse som luftvärdigt samt tillverkarens anvisningar och upplysningar för flygbesättningens säkra handhavande av luftfartyget, och som helt eller delvis godkänts av Luftfartsstyrelsen eller annan luftfartsmyndighet
<i>IMC:</i>	(Instrument Meteorological Conditions) beteckning för instrumentväderförhållanden.
<i>motorsegelflygplan:</i>	luftfartyg med en eller flera motorer som när motorn (motorerna) inte är igång har egenskaper som ett segelflygplan; i luftvärdighetsbeviset anges om ett luftfartyg är motorsegelflygplan
<i>segelflygplan:</i>	luftfartyg tyngre än luften utan framdrivningsanordning som erhåller lyftkraft huvudsakligen genom luftens reaktion mot ytor vilka förblir fasta under givna flygtillstånd.
<i>VFR:</i>	(Visual Flight Rules) beteckning för visuelflygreglerna
<i>VHF:</i>	(Very High Frequency) frekvensband för luftfart mellan 30 och 300 MHz.

Ömsesidigt erkännande

3 § En produkt som är lagligen tillverkad eller saluförs enligt regelverk i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, Turkiet eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) jämföras med produkter som uppfyller kraven i dessa föreskrifter, under förutsättning att en likvärdig säkerhetsnivå uppnås genom dessa staters regelverk. Likvärdigheten på produkten skall kunna styrkas.

Allmänt

4 § Befälhavaren är under flygning ansvarig för motorsegel- eller segelflygplanets handhavande och säkerheten ombord.

5 § Vid flygning skall befälhavaren följa föreskrifterna i motorsegel- eller segelflygplanets flyghandbok.

6 § Flygning får inte påbörjas förrän befälhavaren förväntat sig om att

1. motorsegel- eller segelflygplanet är försett med de instrument och den utrustning som föreskrivs med hänsyn till flygningens art och förväntade flygförfaranden,
2. erforderligt underhåll har utförts enligt gällande föreskrifter, och
3. att de handlingar som föreskrivs finns ombord.

7 § Innan en flygning påbörjas skall befälhavaren inhämta tillgängliga meteorologiska upplysningar för att klarlägga om väderförhållandena är sådana att den planerade flygningen kan genomföras.

8 § Endast sådan startmetod som piloten har utbildats på får användas.

9 § Flygning får inte ske under mörker.

10 § Passagerare får endast medföras om piloten under de senaste 90 dagarna ha utfört minst 3 starter och landningar med segelflygplan/motorsegelflygplan.

Bestämmelser angående flygmateriel

Allmänna bestämmelser

11 § Segelflygmateriel skall vara konstruerad, byggd och utprovad enligt Kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer med bilaga, Del 21¹. Även segelflygmateriel som tidigare godkänts av Luftfartsstyrelsen får användas.

12 § Segelflygplan och motorsegelflygplan skall vara försedda med den utrustning som anges nedan. Utrustningen skall beträffande typ och installation uppfylla kraven i kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003. Även utrustning som tidigare godkänts av Luftfartsstyrelsen får användas.

13 § För segelflygplan och motorsegelflygplan där minst 51 % är byggt av en amatör eller en förening för amatörer utan vinstsyfte, för vederbörandes egna syften och utan något kommersiellt syfte gäller BCL-M i tillämpliga delar.

¹ EUT L243, 27/09/2003 s. 0006-0079, Celex 32003R1702

14 § Instrument och annan utrustning skall vara placerade så att piloten lätt kan avläsa och sköta dem från sin plats med minsta möjliga avvikelse från normal ställning och synlinje.

Flyginstrument

15 § För VFR-flygning erfordras minst följande flyginstrument:

1. fartmätare
2. tryckhöjdmätare
3. magnetkompass (direktvisande).

16 § För IMC-flygning erfordras minst följande instrument:

1. fartmätare
2. en tryckhöjdmätare med inställning i hektopascal (hPa) eller millibar (mb)
3. magnetkompass (direktvisande)
4. vertikalhastighetsmätare (variometer)
5. Gyroskopisk girindikator. För dubbling av energiförsörjning av girindikator får venturirör användas. Den gyroskopiska girindikatorn skall vara kombinerad med ett instrument som visar accelerationen längs motorsegel- och segelflygplanets tväraxel.

Belysningsutrustning

17 § Vid flygning under tiden mellan solnedgång och soluppgång skall de ljus som anges i BCL-T 3.2.3 kunna föras.

Radioutrustning för kommunikation och navigation

18 § Följande minimikrav gäller beträffande radioutrustning:

1. radioutrustning krävs vid VFR-flygning då dubbelriktad radioförbindelse med flygtrafikledning föreskrivs
2. utrustning för radiokommunikation och radionavigering krävs inte vid övrig VFR-flygning
3. utrustning för radiokommunikation skall finnas vid IMC-flygning då dubbelriktad radioförbindelse med flygtrafikledning föreskrivs.

Utrustning enligt ovanstående skall bestå av minst en VHF-kommunikationsutrustning för dubbelriktad radioförbindelse med flygtrafikledningen när sådan föreskrivs. Utrustningen skall medge att passning på föreskriven radiofrekvens kan upprätthållas och att tillgänglig utrustning för navigering samtidigt kan användas.

4. utrustning för radiokommunikation krävs inte vid övrig IMC-flygning.

Gällande krav på dubbelriktad radioförbindelse med vederbörande flygtrafikledningsorgan framgår av BCL-T och AIP-SVERIGE.

19 § Medförs utrustning utöver ovan angiven får denna tillhöra lägre klass än som föreskrivits för minimiutrustningen. Sådan extra utrustning av lägre klass får användas för sändning endast när den ordinarie utrustningen under pågående flygning gått ur funktion.

Transponder

20 § Vid flygning i område där transponder, automatisk svarssändare för sekundär-radar enligt AIP-SVERIGE är obligatorisk, skall motorsegel- och segelflygplanet vara försett med sådan utrustning såvida inte berörd områdeskontroll har reserverat ett särskilt luftrum för segelflygningen ifråga.

LFS 2007:32

Undantag

21 § Luftfartsstyrelsen kan medge undantag från dessa föreskrifter.

Övergångsbestämmelser

1. Denna författning träder i kraft den 1 september 2007.
2. Om det i föreskrifter hänvisas till BCL-D 3.4, som enligt Luftfartsstyrelsens föreskrifter (LFS 2007:39) om ändring i LFS 1986:19 upphävts, tillämpas i stället denna nya författning.

På Luftfartsstyrelsens vägnar

NILS GUNNAR BILLINGER

Karin Österlin